

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

The quality of perception without attention

Vandenbroucke, A.R.E.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Vandenbroucke, A. R. E. (2013). The quality of perception without attention

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Dankwoord

Als eerste wil ik degene die deze promotie mogelijk heeft gemaakt bedanken: mijn promotor, Victor Lamme. Victor, na een masterthese onder jouw begeleiding heb je me het vertrouwen gegeven om ook een promotie onderzoek bij je uit te voeren, zelfs nadat ik had aangegeven nooit iets met fMRI te willen doen. Na wat overpeinzingen was ik daar toch toe bereid en het eerste project wat je mij voorstelde was natuurlijk direct een fMRI project. Ik ben dus meteen maar in het diepe gesprongen en al vrij snel ben ik fMRI zeer gaan waarderen en ja, ben ik het zelfs één van de leukste technieken gaan vinden. Dankjewel voor je enthousiasme over mijn projecten en het geheel dat mijn proefschrift is geworden.

Copromotoren Johannes en Ilja. Johannes, jij bent vanaf het begin mijn rotsvaste begeleider geweest. Elke week hadden we een uur overleg, maar als ik “minder vragen zou hebben”, zou dat korter zijn. Kortere is het niet vaak geworden. Dat kwam niet alleen door mijn eigen behoefte om te overleggen, maar ook door jouw toewijding en bereidheid om elke vraag tot in detail te bespreken. Ik heb hier verschrikkelijk veel van geleerd. Naast die vaste afspraken hebben we ook nog uren samen achter Matlab gezeten, en kan ik door jouw hulp mijn eigen MVPA scripts schrijven. Dankjewel voor je inzet en altijd aanwezige bereidheid om me te helpen. Ilja, hoewel er niks over afgesproken is, hebben we vanaf het begin af aan samen projecten opgezet. Jouw onderzoek sloot precies aan bij mijn interesse, dus onze samenwerking was vanzelfsprekend. Soms leidde ons gezamenlijk onderzoekspad tot wat verwarring: we bedachten onafhankelijk van elkaar hetzelfde plan en tja, wie zou dat dan gaan uitvoeren? Aan het einde van mijn promotietraject bleek dat ik eigenlijk op evenveel projecten door jou als door Johannes ben begeleid. Bovendien heb je me tot in den treure geholpen met het uittekenen van allerhande visuele gebieden! Je bent dan ook met recht mijn tweede copromotor.

Dear thesis committee: Kia Nobre, Pieter Roelfsema, Steven Scholte, Kim Shapiro, Heleen Slagter and Jan Theeuwes. Thank you very much for taking the time and effort to read my thesis, and for giving your approval to defend this work in public. A special thanks to Kim Shapiro and Kia Nobre, who were willing to travel from England to be present at my defense.

Lieve lammetjes: Andries, Anouk, Ilja, Iris, Johannes, Julia, Martijn, Niels, Sennay, Simon, Steven, Tomas, Yair. Lief dorpje, beste riddermacht. Wat een tijden heb ik met jullie beleefd. Het begon allemaal zo rond VSS 2010, waar een zaadje voor het dorpje is geplant. Afgelopen VSS is dit dorpje uitgegroeid tot een volwaardige gemeenschap, waarin ieder zijn eigen rol heeft. De tussenliggende congressen, uitjes, lunches, koffiepauzes en spontane hang- en dansmomenten

hebben daar allemaal aan bijgedragen. Betere collega's zou ik me niet kunnen wensen. Ik hoop maar dat ik ooit weer in een groep terecht kom die jullie kan evenaren.

Maar zonder gezellige buurt natuurlijk geen dorp. Collega's van de zesde en later derde verdieping, dankjulliewel voor de fijne werkomgeving die jullie creëerden. En natuurlijk voor jullie gezelligheid tijdens de lunch en op de vrijdagborrels. Moge Brein & Cognitie nog maar vaak de UvA Psychologie Pubquiz winnen!

Lieve vriendinnetjes van K.O.E.L.: An, Am, Clau, Tien, Lau, Li, Mau en Tess. Ookal snappen jullie soms helemaal niks van mijn promotie, jullie hebben altijd interesse getoond en geprobeerd dat hele vreemde traject met onderzoeken, artikelen, publicaties etc. te volgen. En dat is jullie heel goed gelukt. Ookal word ik in mijn Sinterklaas gedichten nog steeds achtervolgd door mijn jaren geleden geuite interesse in onderzoek naar het gedrag van apen, of doe ik "iets met afleids", jullie hebben me altijd gesteund. In de moeilijke perioden dat ik het even niet meer zag zitten kon ik altijd bij iemand terecht voor wat afleids van jullie kant. Het leven is een saaie hint! Dikke kus koekeloekoelies!

Lieve oud-mede-BVCers Annelies en Linda (jaja ik heb een hokje voor jullie gevonden). Zonder jullie vaste aanhang waren de afgelopen jaren niet hetzelfde geweest! Niks werkt zo goed om te ontspannen als af en toe naar een raar "cultureel" toneelstuk, een concertje of een festival. Dankjulliewel voor deze altijd goeie intermezzo's!

Lieve CGU-ers: An, Annem, Eef, Miek en Jon. Na 17 jaar nog steeds vriendinnen. Van de zes, drie aan een promotie begonnen. En de andere drie genieën snappen het ook donders goed; onze interesses komen verbazingwekkend overeen. Heerlijk om een groep vriendinnen te hebben waarbij het altijd goed is als je elkaar ziet, en die elkaar zo goed kennen. Moge dat nog lang zo blijven!

Geachte Portugal-crew: Diederik, Erika, Kiki, Marije, Mart, Rijk en Roos. Portugal of promovieren....??? Haha, die keuze is makkelijk gemaakt. Gelukkig hoefde ik niet te kiezen en mocht ik allebei. Maar natuurlijk bindt niet alleen Portugal ons. De eeuwige avondjes op de Balderik en toen de Amsterdamsestraatweg, de Roelantdreef en vervolgens de Furkabaan, de Lombokstraat en ja zelfs Den Haag waren de afgelopen jaren onmisbaar. Niets zo heerlijk als je helemaal uitleven met lekker eten, exquisite drank, spelletjes, muziek, dans en goede gesprekken. Dankjulliewel voor deze geweldige en onvergetelijke avonden.

Lieve schoonfamilie: Ingrid, Nico, Maria, Igor, Maarten en Megan. Mede dankzij jullie is mijn promotietijd een stuk lichter geweest. Avondjes lekker eten en kletsen, sjoelen met Kerst, wandelen met Luna, spelen met Mats en Jiro of BBQen in de tuin. En ondertussen waren jullie altijd geïnteresseerd in mijn proefschrift. Bedankt voor de altijd liefdevolle en ontspannen tijd.

Lieve familie: mama, papa, Kari, Myp en Daan. Ik vraag me af of er een gezin bestaat dat beter weet wat promoveren inhoudt. Het was zo fijn om nooit uit te hoeven leggen wat ik nou precies aan het doen was (nou ja, conceptueel dan, inhoudelijk meerdere malen natuurlijk). En niet alleen dat, maar ik kon ook nog eens bij jullie terecht voor vragen en adviezen over alles van mails tot teksten en presentaties, of over de creatieve insteek van het geheel. Naast dat jullie heel goed begrepen waar ik mee bezig was, kon ik ook altijd bij jullie terecht voor wat afleiding. Hoe fijn als allebei je zussen, eerst twee, toen nog één, in Amsterdam wonen zodat je af en toe bij wijze van pauze met ze kunt lunchen of koffie drinken. Of even bij je neefje Romeo en nichtje Lisa op bezoek. En als je dan echt even aan je inleiding moet zitten kun je een week bij je zus in Indonesië terecht (stiekem ook een excuus om met nichtjes Louka en Dimfna te spelen). En een avondje uit eten aan het strand in de buurt van Leiden sla ik ook nooit af! Dankjulliewel dat jullie zo'n fijne familie zijn.

Liefste Matthias. Nu ik erover nadenk is onze relatie zo ongeveer begonnen in de aanloopfase naar jouw promotie: ik weet nog heel goed dat ik op de fiets bij de Uithof zat toen je belde om te vertellen dat je aangenomen was voor de Research Master in Nijmegen, en hoe hard ik heb gejuicht. Volgens mij wist ik toen ook al dat ik wilde promoveren, en ja, 3 jaar later waren wij het "doctor"-stel. Urenlang konden we praten over experimentjes, programmeren in Presentation, theorieën over spraakperceptie en bewustzijn, en alle andere dingen die je bezig houden tijdens een promotietraject. We konden werkelijk alles delen. Maar ook al gingen veel van onze gesprekken over werk, dat is absoluut niet onze basis. Naast het doen van onderzoek delen we zoveel meer: verre reizen maken, eigen groente kweken (nou ja, jij vooral kweken en ik dan een recept bedenken om vervolgens samen te koken), van de zon genieten in de tuin terwijl we de konijnen bestuderen, veel te veel om op te noemen. En dat is precies wat me door deze promotie heen heeft geholpen: dat ik altijd jou had. Dankjewel dekt de lading niet voor de hoeveelheid liefde die jij me hebt gegeven. Dikste kus.